

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418010042
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:5418010042.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovaného F. W. pre viacnásobný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. j) Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.11.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný F. W., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom X. N., E. XXXX/XX, dôchodca, na slobode,

je vinný, že

1/ v dobe približne od mesiaca jún 2016 do 26.04.2017 v Dolnom Kubíne na ulici E. vo dvore rodinného domu č. XXXX/XX bránil pešiemu prechodu, ako aj v prechode na aute vlastníkom rodinného domu č. 936, poškodeným X. W., W. W., mal. F. W. a mal. X. W., všetci trvale bytom X. N., E. XXX, a to najmä zaparkovaním svojho auta na príjazdové betónové koľaje, osadením stĺpov, zamykaním vstupnej brány, ktoré zabránili prechod autom k nehnuteľnosti, taktiež obmedzovaním a zakazovaním pešieho prechodu, kde poškodeným dovolil cez svoj dvor prejsť maximálne denne jedenkrát z domu a jedenkrát do domu, nepúšťaním návštev a iným obdobným správaním, čím týmto konaním poškodeným podstatne znížil štandardné užívanie ich rodinného domu spočívajúceho najmä vo voľnom prístupe k nehnuteľnosti a zásobovania domácnosti a tohto konania sa dopúšťal aj napriek tomu, že na základe zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 16.06.1998 sú vlastníci pozemkov 214/12 a 214/18 nachádzajúcich sa v katastrálnom území W. Z., povinní strpieť, aby vlastníci pozemku 214/28 nachádzajúceho sa v katastrálnom území W. Z. mohli prechádzať cez dotknuté pozemky peši i autom v nevyhnutnej miere za účelom vstupu na svoj pozemok,

2/ v dobe od 29.04.2017 do 16.11.2017 v Dolnom Kubíne na ulici E. vo dvore rodinného domu č. XXXX/XX bránil pešiemu prechodu, ako aj v prechode na aute vlastníkom rodinného domu č. XXX, poškodeným X. W., mal. F. W. a mal. X. W., všetci trvale bytom X. N., E. XXX a to najmä tým, že

- dňa 02.05.2017 na veľkú vstupnú bránu, ktorá umožňuje prístup autom k rodinnému domu č. 936 navaril kovovú tyč tak, aby sa nedala veľká brána otvoriť,
- dňa 03.05.2017 v čase okolo 14.30 hod. stál pred malou kovovou bráničkou, ktorú držal za háčik, ktorým sa uzatvárala a takto bránil vojsť mal. F. W. a mal. X. W., ktoré chceli vojsť do dvora a toto im umožnil až po príchode policajnej hliadky,
- dňa 03.05.2017 v čase o 15.45 hod. opätovne stál pred malou kovovou bráničkou, ktorú držal jednou rukou a druhou rukou ju držal za háčik, ktorým sa uzatvárala a týmto spôsobom bránil cez ňu prejsť von z dvora X. W.,
- dňa 13.05.2017 v čase okolo 15.00 hod. odmietol X. W. otvoriť veľkú kovovú bránu, ktorá umožňuje prejazd autom k domu X. W. a z ktorého neodstránil navarenú kovovú tyč znemožňujúcu jej otvorenie so slovami, že on jej uhlie ani drevo nedovolí na veľkom aute doviezť, dovolí jej len prejazd cez túto bránu jej osobným autom,

- dňa 29.05.2017 v čase okolo 14.30 hod. bránil v prechode cez pozemok X. W. tým spôsobom, že sa postavil na betónovú koľaj medzi domom a plotom pred bránou, rozťahal ruky, aby nebolo možné okolo neho prejsť a povedal X. W., že už v ten deň ide tadiaľ tretíkrát, čím porušuje vecné bremeno,
- dňa 06.07.2017 v čase okolo 15.15 hod. zastavil X. W. na pozemku zaťaženom vecným bremenom, pričom mal v rukách vidly a nechcel ju pustiť domov so slovami, že už tadiaľ dva razy prešla,
- dňa 18.10.2017 v čase okolo 12.00 hod. znemožnil vchod na predmetný pozemok X. W. st. a F. W. tak, že držal uzatvárací mechanizmus bránky s tým, že sa tam nachádza 1 m pozemku, cez ktorý nemajú právo chodiť a že sa naň nevzťahuje vecné bremeno, preto ich tadiaľ už nikdy nepustí prejsť a taktiež

aj naďalej pokračoval v takomto konaní, keď poškodeným obmedzoval a zakazoval peší prechod a prejazd autom, dovolil im cez svoj dvor prejsť maximálne dvakrát denne, nepúšťal k nim návštevy a konal aj iným obdobným spôsobom, ktorým podstatne znížil štandardné užívanie ich rodinného domu spočívajúceho najmä vo voľnom prístupe k nehnuteľnosti a zásobovania domácnosti, tohto konania sa dopúšťal aj napriek tomu, že na základe zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 16.06.1998 sú vlastníci pozemkov 214/12 a 214/18 nachádzajúcich sa v katastrálnom území W. Z., povinní strpieť, aby vlastníci pozemku 214/28 nachádzajúceho sa v katastrálnom území W. Z. mohli prechádzať cez dotknuté pozemky peši i autom v nevyhnutnej miere za účelom vstupu na svoj pozemok,

3/ v dobe od 06.01.2018 do 14.06.2018 v X. N. na ulici E. vo dvore rodinného domu č. XXXX/XX bránil pešiemu prechodu ako aj v prechode na aute vlastníkom rodinného domu č. 936 poškodeným X. W., mal. F. W. a mal. X. W., všetci trvale bytom X. N., E. 936 a to najmä tým, že:

- dňa 06.01.2018 v čase okolo 16.30 hod. stál pred malou kovovou bráničkou, ktorú držal jednou rukou v hornej časti a týmto spôsobom bránil poškodeným cez ňu prejsť dnu do dvora, pokiaľ neprišla hliadka Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne, ktorá ich odprevadila domov,

- dňa 07.01.2018 dal na veľkú vstupnú kovovú bránu a na malú vstupnú bráničku, ktoré umožňujú prístup autom, ako aj peší prechod k rodinnému domu č. 936, kovovú reťaz a túto uzamkol visiacim zámkom tak, aby sa brány nedali otvoriť,

- dňa 29.01.2018 v čase okolo 14.00 hod. po tom ako mal. X. W. preliezla cez malú vstupnú bráničku a chcela prejsť k rodinnému domu č. 936, túto vysácal z dvora späť pred uvedenú bráničku a táto musela privolať hliadku Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne,

čím týmto konaním poškodeným, ktorí si prístup k domu peši museli zabezpečiť cez iné pozemky a museli si zriadiť osobitný P.O.BOX, podstatne znížil štandardné užívanie ich rodinného domu spočívajúce najmä vo voľnom prístupe k nehnuteľnosti, ako aj v zásobovaní domácnosti a tohto konania sa dopúšťal aj napriek tomu, že na základe zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 16.06.1998 sú vlastníci pozemkov 214/12 a 214/18 nachádzajúcich sa v katastrálnom území W. Z., povinní strpieť, aby vlastníci pozemku 214/28 nachádzajúceho sa v katastrálnom území W. Z. mohli prechádzať cez dotknuté pozemky peši i autom v nevyhnutnej miere za účelom vstupu na svoj pozemok,

4/ dňa 06.07.2017 okolo 19.00 hod. v Dolnom Kubíne na ulici E. vo dvore rodinného domu č. XXXX/XX po tom, ako sa mu jeho vnučka mal. F. W., nar. XXXX snažila zabrániť v útoku vidlami na jej psa, tieto vidly držiac v oboch rukách ostrými oceľovými hrotmi nasmeroval na ňu a niekoľkokrát ich proti nej „vysunul“ v úmysle ju zastrašiť, na čo sa jej ich podarilo chytiť za oceľovú časť v snahe zobrať ich starému otcovi - obžalovanému z rúk, po tom ako ich pustila z rúk, ostrou časťou vidiel došlo k zasiahnutiu jej ľavého stehna a spôsobeniu dvoch odrenín o rozmere 10 cm x 0,2 cm, po čom obžalovaný pokračoval v svojom konaní, držiac vidly za porisko tieto znovu nasmeroval voči svojej vnučke a niekoľko sekúnd ich držal vo vzdialenosti cca 40 cm od jej krku, pričom jej zároveň hovoril, že je „šťanda“ a vyčítal jej, že si otvára „hubu“, v dôsledku čoho u nej vzbudil obavu o jej život a zdravie, poznajúc jeho povahu,

t e d a

v bode 1/ a 2/

- po dlhší čas viacerým oprávneným osobám neoprávnene bránil v užívaní domu,

v bode 3/

- viacerým oprávneným osobám neoprávnene bránil v užívaní domu,

v bode 4/

- inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - dieťaťi,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/ a 2/

- prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Tr. zák.,

v bode 3/

- prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.,

v bode 4/

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa §§ 218 ods. 3, 36 písm. d), 37 písm. h), 38 ods. 2 a 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. N., E. XXX, sumu 32,20 eur titulom náhrady škody.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Dolný Kubín, Zochova 963, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 09.03.2018 na F. W. obžalobu pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., dňa 23.04.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a dňa 25.09.2018 pre pokračovací prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je popísané a právne kvalifikované v predmetných obžalobách. Uznesením sp. zn. 2T/9/2018 zo dňa 20.09.2018 súd podľa § 21 ods. 3 Tr. por. spojil na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/9/2018 a 2T/26/2018 , nakoľko boli splnené podmienky na spoločné konanie (podľa § 18 ods. 1 Tr. por. o všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia, sa môže vykonať spoločné konanie, ak to zrejme nebude brániť ukončeniu vecí v primeranej lehote). Z rovnakých dôvodov potom spojil na spoločné konanie vedené na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/9/2018 a 2T/57/2018 a to uznesením zo dňa 06.11.2018, pričom vec sa ďalej vedie pod sp. zn. 2T/9/2018.

Okresný súd vykonal na hlavných pojednaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov X. W. st., W. W., S. R., I. K., Y. K., znalca MUDr. Stanislava Kollára, prečítaním zápisnice o výsluchu svedka B.. X. M., W.. V. E., Y. O., JUDr. Martina Kováčika, V. N., B.. E. J., Z. N., W. W., V. W., W. V., oboznámením sa s obrazovo - zvukovým záznamom o výsluchu mal. poškodených X. W. ml., F. W. prečítaním listinných dôkazov a znaleckého posudku a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti absolútne nevinný. Má k dispozícii snímku svojho pozemku, kde nikde nie je dôkaz o tom, že je tam zriadené vecné bremeno. Medzi ním, jeho manželkou, synom a jeho manželkou bola len zmluva, že im umožnia prístup, resp. prejsť na parcelu, ktorá bola vtedy evidovaná ako roľa za účelom zabezpečenia potrebných prác. Toto však nie je vecné bremeno. Parcelu 7214/12 vlastní s manželkou a na túto parcelu nemá W. zriadený žiadny prechod. Pozemok je 50 m dlhý a 16 m široký, vecné bremeno je zriadené len na výmeru 49 x 3 m a ešte ohľadne jedného metra bol sporný zápis na geodézii, preto mu ten jeden meter vrátili v roku 2012. Výmera pozemku evidovaného ako záhrada je 784 m² a nie 800 m², na LV z roku 1979 je výmera 800 m² a teda 50 m dĺžky a 16 m šírky. Krajský súd v Žiline priamo vysvetlil, že cez tých 49 m môžu chodiť len majitelia pozemku 29 a teda len prejsť po ňom autom a pešo. Vecné bremeno podľa tvrdenia prokurátora by muselo byť zriadené na inú parcelu. Platí zákon, že vecné bremeno nemôže byť zriadené cez budovu a príslušné priestory a platí to tak dodnes. Podľa jeho názoru za všetkým stojí V.. N., ktorý to naaranžoval, pričom prokurátor tvrdí, že W. má prístupovú cestu k domu, čo nie je pravdou a zo žiadnych listinných dôkazov to nevyplýva. Umožňuje jej prejsť, avšak nie je pravdou to, čo tvrdí prokuratúra, že by W. mala voľný prístup k svojmu domu. Dokonca V.. N. tvrdil, že parcela 7214/12 je pod cestou, čo je hlúposť. Stalo sa, že dokonca tvrdil, že po chodníku nemôže chodiť jeho manželka, lebo chodník patrí jemu, čo taktiež je nepravdou. Ešte za bývalého režimu sa jeho syn rozhodol stavať a pôvodne podľa plánov mesta mala byť vedená ešte ďalšia cesta, z ktorej by mal syn prístup do svojho rodinného domu. Cesta sa však nepostavila a s tým on nemá nič spoločné a ani nerozumie tomu, prečo by W. mal dovoliť prístup, pretože po smrti syna sa dohodnuté podmienky s ním zmenili, W. si dovolila napr. zavolať osem ľudí, ktorí sa chceli ísť baviť do jeho altánku na dvore, tak ich vyhodil, alebo sa stalo, že jej brat si otvoril bránu s tým, že mu prejde cez celý dvor a že si ide dole do potoka umyť auto. Tvrdí, že nie je povinný umožňovať akýkoľvek prístup W. a toto všetko peklo vzniklo po smrti syna. Nedovolal sa pravdy ani na políciu, nevedia si vyložiť termín „minimálne dvakrát“, čo je celý problém všetkých sporov a osobne mu to vysvetlila aj V.. O.. Nie je teda pravdou, že by mal umožňovať prechod cez jeho pozemok viac ako dvakrát denne. Jeho pozemok je riadne vytyčený a ohraničený od roku 1979 a nič na rozmeroch sa nezmenilo, okrem toho spomínaného jedného metra, kedy geodet pri zameraní chodníkov urobil chybu, ten meter potom vrátili, takže nie je pravdivé tvrdenie splnomocnenca poškodenej, že chodník je na jeho pozemku. Ku skutku zo dňa 06.07.2017 uviedol, že žiadneho skutku voči svojim vnučkám sa nedopustil. Plnú moc obhajcovi vypovedal z dôvodu, že tento začal spolupracovať s W.. Vyjadril sa aj písomne ku zásahu polície, aj k tomu, že doposiaľ nikto nepreukázal, že by na vnučky útočil vidlami a žiadal, aby v tomto smere vzhľadom na rozpory vo výpovediach, bola vykonaná rekonštrukcia na mieste samom. O rekonštrukciu žiadal štyrikrát, ale bez výsledku. Poukázal na rozpor vo výpovedi F. W., ktorá uviedla vo svojej výpovedi z prípravného konania, že do príchodu policajtov sa nič nestalo a policajti tvrdili, že ho prichytili priamo pri čine, čomu nerozumie. Policajti potrebovali toto uviesť, aby mali dôvod na jeho umiestnenie do CPZ a hoci žiadal, aby sa k tomu vyjadril aj vyšetrovateľ aj prokurátor, nič také sa nestalo. Tiež nie sú pravdivé tvrdenia poškodenej F. ohľadne zranení, keď najskôr mala utpieť poranenia škrabnutím, potom boli zisťované poranenia ako podliatiny, čo je rozdiel. Mala oblečenú nočnú košeľu, ale žiadna krv ani žiadne viditeľné poranenie okrem malého škrabnutia na nohe predtým u nej nevidel. Tiež sú rozpory v jej výpovedi ohľadne toho, že samotná F. povedala, že v čase príchodu policajtov sedela a čakala na nich, čo je v rozpore s tvrdením hliadky, že ho chytili pri čine. Čo sa týka jeho poranenia, tak nevie čím ho udreli po chrbte, ale vnučka vyhotovila fotografiu z poranenia a prokurátor toto nechcel zobrať do úvahy, že tam nie je dátum a čas, preto išiel po prepustení z nemocnice na ošetrovanie, kde lekár toto zaevidoval. 35 rokov trpí cukrovkou, počas umiestnenia v CPZ mal problém s nízkou hladinou cukru, z čoho vznikali zdravotné komplikácie a policajti až po 10 minútach po tom, ak sa dožadoval pomoci, sa opýtali čo mu je. V nemocnici neukazoval zranený chrbát, lebo nevedel, že vôbec na chrbte má nejaké poranenie. Bolesťami chrbta trpí aj bežne, pretože má artrózu tretieho stupňa na oboch kĺboch a bolesť mu vystreľuje aj do chrbta, takže chrbát ho bolel aj v tento deň. Čo sa týka pošťárky, táto nie je Kristus, aby mohla vstupovať všade, ona teda do jeho dvora chodiť nemôže. V lete 1998 dal synovi a neveste parcelu, v novembri 1998 si bez jeho vedomia vybavili stavebné povolenie a syn za ním prišiel vo februári alebo v marci 1999 s tým, že im dali stavebné povolenie a že kým sa dorobí prístupová cesta, budú chodiť cez jeho dvor. Takáto bola skutočne aj dohoda a on nemôže za to, že sa prístupová cesta nevybudovala a práve poškodená začala robiť naschvál v tom, že k nej chodili rôzni ľudia, po smrti syna si tam vodila priateľa, pilo sa tam a zabávalo a on to nemohol zniesť.

Poškodená X. W. st. uviedla, že kým boli vzťahy v rodine usporiadané, nebol žiaden problém s prechodom, po rozhádaní sa začal obžalovaný robiť schválnosti, najskôr tým, že si musela návštevy chodiť prevziať ku bráne, neskôr už ani návštevy nemohli prejsť cez pozemok k nej domov, ale musela

ich vybaviť pri bráničke, robil naschvály ohľadne auta, keď si svoje auto odparkoval tak, aby nemohla so svojim autom vyjsť, neskôr na to miesto nabil koly a znemožnil jej výjazd. V minulosti mohli chodiť cez veľkú bránu autom aj pešo, iba jedenkrát sa stalo, že jej to obžalovaný vyčítal, keď viezla priateľovu matku na aute k nim, pretože mala problém s pohybom. Iný prístup k jej domu nie je, jediná prístupová cesta vedie cez pozemok obžalovaného. Keďže obžalovaný sa takto správa, horný sused pán N. im umožnil chodiť cez jeho dvor a pozemok, takže si na jeho plote ku nim urobili bráničku, tade chodievajú domov a keď napr. bolo treba doviesť uhlie, bolo vysypané u susedov a na fúriku si ho dovážali domov. Pôvodne mala schránku spoločne s obžalovaným, ale asi jej začala odtiaľ miznúť pošta, pretože jej raz telefonoval vyšetrovateľ, že prečo sa s deťmi nedostavila na výsluch, na čo povedala, že žiadnu zásielku neobdržala. Preto si zriadila schránku na svojom dome, avšak obžalovaný poštarke zamedzil prístup k jej domu, tak napokon bola nútená zriadiť si P.O.BOX na pošte. S nebohým manželom sa rozhodli stavať dom a vtedy bola dohoda o prístupovej ceste, mohli chodiť cez pozemok obžalovaného a neboli s tým žiadne problémy. Čo sa týka zmluvy o zriadení vecného bremena, tak ju spisovali práve preto, že išli stavať dom, k čomu ich aj vyzval p. F. W. st. V tom čase bývali X rokov vo O.. Povedal, že im dá pozemok, aby mohli stavať a na základe toho sa tak aj rozhodli. Nepotrebovali by mať zriadené vecné bremeno len preto, aby tam chodili obrábať pôdu. K poraneniu na chrbte, ktoré mal mať obžalovaný uviedla, že týždeň ležal v nemocnici na JIS-ke, kde ho lekári niekoľkokrát vyšetrili a takéto záznamy by v zdravotnej dokumentácii mal byť, pokiaľ by zranenie utrpel. Zopakovala svoje výpovede z prípravného konania v tom, že v roku 1999 začali s manželom stavať rodinný dom, všetky povolenia k stavbe vybavoval on. Vecné bremeno bolo založené skôr, ako začali so stavbou, bolo to na ťarchu pozemku svokrovcov v tom, že oni môžu prechádzať k svojmu pozemku cez pozemok svokrovcov a svokrovci môžu prechádzať cez ich pozemok. S manželom bývali v postavenom rodinnom dome do roku 2010, kedy zomrel. Kým manžel žil, vzťahy so svokrovcami boli ešte prijateľné. Po jeho smrti sa odsťahovala s deťmi do bytu do X. N., kde však platila vysoký nájom, preto sa rozhodla vrátiť späť do domu. Do svojho domu vždy chodili cez svokrov dvor neobmedzene aj na motorovom vozidle aj pešo, nikdy predtým proti tomu nemali žiadne výhrady. Neskôr ale obžalovaný začal robiť naschvály, nútil ju žiť podľa jeho predstáv, vytykať návštevy a chcel „dirigovať“ jej život. Vzťahy sa úplne pokazili približne od roku 2015, kedy obžalovaný netoleruje žiadne návštevy, vždy vyvolá konflikt a následne volá policajtov, nikoho nechce púšťať cez svoj pozemok, a to ani poštarke. Majiteľkou domu je ona a jej tri deti, pričom k domu nevedie žiadna príjazdová komunikácia, spredu je dvor obžalovaného, zozadu pole a potok a to je dôvod, prečo bolo zriadené vecné bremeno na pozemkoch obžalovaného. Už dlhšiu dobu núdzovo chodí do svojho domu cez pozemok suseda pána N. a obžalovaný si vykladá predbežné opatrenie súdu tak, že ju aj deti cez jeho dvor pustí len raz do domu a raz z domu. Ak je to viackrát, bráni prechodu, kričí, nič nerešpektuje, ani si nič nedá vysvetliť. Jeho správanie ju obťažuje aj v tom, že nemôže napr. vyniesť smeti alebo ísť nahodiť istič elektriny, nemôže si doviesť vozidlom žiadne potraviny a obmedzovaná je v prechode v tom, že musí použiť prístup z pozemku suseda. Stalo sa, že musela si dať doviesť uhlie na pozemok pána N. a odtiaľ ho vozit' fúrikom. Obžalovaný jej tiež znemožnil výjazd motorového vozidla tak, že zaparkoval svoje auto krížom, aby nemohla z dvora vyjsť. Tým sa jej skomplikovalo dochádzanie do práce. Takéto správanie sa týka aj detí, pretože si nemôžu domov priviesť žiadnych kamarátov. Dňa 02.05.2017 obžalovaný počas dňa namontoval na veľkú vstupnú kovovú bránu nachádzajúcu sa na pozemku zaťaženom vecným bremenom kovovú tyč - zábranu, aby sa brána nedala otvoriť. Urobil to z dôvodu, aby cez bránu nemohla prechádzať motorovým vozidlom. Dňa 03.05.2017 okolo 14.30 hod. jej telefonovali dcéry, že nemôžu ísť domov, pretože ich starý otec nechce pustiť a stojí v bráničke. Deti zavolali políciu, po ich príchode nakoniec ju aj deti pustil prejsť k ich domu. Toto sa zopakovalo aj toho istého dňa o 15.45 hod., keď chcela ísť podať trestné oznámenie a obžalovaný jej bránil vyjsť cez bráničku z dôvodu, že už cez pozemok prešla dvakrát. Dňa 12.05.2017 jej telefonovala vedúca pošty v X. N. s tým, že poštarke pani N. chcela zaniest' poštu do jej poštovej schránky, avšak v tomto jej zabránil obžalovaný. Aj predtým sa jej strácala pošta, resp. si ju v schránke nevedela nájsť. Rovnaká situácia sa odohrala aj 13.05. a 29.05.2017, kedy obžalovaný bránil jej aj dcéram v prechode cez pozemok. Odkedy sa v júni alebo v júli 2017 vyhrážal dcére F. a bol zadržaný na polícii, už nebráni jej a dcéram v prechode, ale je to len preto, že prechod využívajú dvakrát za deň a iné razy chodievajú cez susedný pozemok. Na pošte si zriadila P.O. BOX, takže už k nej nechodievajú ani poštarke. Posledný konflikt sa odohral 08.10.2017, kedy obžalovaný opäť bránil v prechode jej a dcére F. s tým, že už ich cez pozemok nikdy nepustí, tiež dňa 06.01.2018, kedy opäť obžalovaný ju a dcéry nechcel pustiť, pričom aj v tom čase mal zákaz priblížiť sa k F. na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov, na čo povedal, že ony sa k nemu nemajú približovať, držal bránu a takto konal aj pri príchode policajtov. Jeden z policajtov sa rozprával s obžalovaným a druhý ich následne previedol k domu. Na druhý deň 07.01.2018 ráno cez dvor prešla a cez deň jej telefonovala dcéra s tým, že obe brány, cez ktoré sa vchádza na pozemky terajších vlastníkov

S. R. a V. W. sú zamknuté. Večer jej asistovala polícia, za prítomnosti hliadky preliezla bráničku, pričom na oboch bránach boli zamknuté zámky. Napokon sa stalo, že dcéra X. 29.01.2018, keď prichádzala zo školy, preliezla bráničku, obžalovaný vyšiel na dvor a mal ju vysácať von s tým, že opäť musela preliezť bránu. Zavolala hliadku polície a neskôr X. prechádzala cez plot susedov N., ona preskočila bráničku a vbehla do dvora. Keď ich obžalovaný zbadal, obom vykrikoval rôzne veci, pričom ku ich domu ich odprevadili policajti. Ku skutku, ktorý sa týkal nebezpečného vyhrážania uviedla, že tomuto nebola prítomná, ale bola práve na polícii dňa 06.07.2017 okolo 19- tej hodiny, keď jej telefonovala dcéra X. a plakala, aby rýchlo volala políciu, že sú pri altánku so sestrou a že obžalovaný napadol psa, následne že chodil s vidlami, tiež zaútočil vidlami na psa a F., ktorá chránila psa s ním o tie vidly zápasila. Neskôr jej F. povedala, že obžalovaný ju vidlami zaškrabol na stehne. Doposiaľ musí domov s dcérami chodiť cez pozemok suseda, ktorý im umožnil v jeho plote osadiť bráničku.

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2021 uviedla, že si presne nepamätá na dátumy, kedy jej a deťom bolo bránené v práve prechodu k ich rodinnému domu. Ku bráneniu prechodu a prejazdu dochádzalo napr. tým, že obžalovaný zaparkoval svoje vozidlo vo dvore tak, že poškodená nemohla svojim vozidlom vyjsť z dvora, potom zamykal bráničku, takže ju musela s deťmi preskakovať, následne na bránu umiestnil visiaci zámok, čím opäť znemožnil vjazd alebo výjazd jej vozidla, neskôr na bránu privaril uzamykací mechanizmus, od ktorého nemali kľúče. Od vydania neodkladného opatrenia, ktoré si obžalovaný vyložil tak, že s deťmi môžu cez jeho pozemok prejsť iba dvakrát - raz von a raz dnu, nemohli k svojmu domu prechádzať častejšie. Tento stav trvá doposiaľ, pretože od vykonateľnosti predmetného neodkladného opatrenia využívajú prechod od suseda p. N., ktorý im umožnil aj prípadné dovezenie dreva, resp. uhlia cez svoj pozemok. Počas prípravného konania si lepšie pamätala presné dátumy, pre odstup času už presné dni uviesť nevie, avšak okrem tých dátumov, ktoré v prípravnom konaní uviedla, bola s deťmi obžalovaným dennodenne obmedzovaná v pohybe k domu, iba veľmi málokrát sa stalo, že cez jeho pozemky prebehli. Obžalovaný si dal namontovať štyri kamery, takže boli stále sledované. Ohľadne jednotlivých dátumov, kedy ku incidentom dochádzalo, si to lepšie určite pamätá S. R., ktorá už mala v minulosti všetko spísané a poškodená tieto dátumy nenamietala.

Svedkyňa W. W. sa vyjadrila, že vypovedala na polícii 08.07.2017 a to čo povedala je pravda, nič vtedy nezamlčala. V celom rozsahu sa pridržiavala tejto výpovede. Následne bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania na čl. 43. V nej svedkyňa uviedla, že dňa 06.07.2017 bola s obžalovaným okolo 19 - tej hodiny na dvore pri sliepkach a v ich altánku sa nachádzal pes vnučiek. Obžalovaný povedal, že ten pes tam nemá čo robiť a toto počula aj vnučka F., ktorá bola v tom čase v dome v okne. Vybehla na dvor a kričala na obžalovaného, že sa psa nemá dotýkať. Obžalovaný mal v ruke vidly na obranu proti psovi. Vtedy už boli vonku obe vnučky, F. kričala na obžalovaného a následne si sadla v altánku na lavičku, na čo jej obaja dohovárali, že ju matka zle vychovala. Vtedy staršia vnučka F. odišla, druhá zobrala psa a schovala ho dnu. V čase keď prišli policajti bola s manželom na dvore sama, mohlo byť okolo 20.00 hodiny. Obžalovaný sa na dievčatá vidlami nezaháňal, bránil sa len pred psom. Vidly mal pred sebou, ostrie smerovalo dole na podlahu. Obžalovaný si myslel, že pes je odviazaný, preto mal v rukách vidly. Nevidela, že by vnučke F. spôsobil nejaké zranenia, rovnako nespôsobil zranenie ani psovi. Napokon sa vyjadrila, že to čo bolo prečítané je čistá pravda. Videla, ako manžela v tento večer obe vnučky bili po chrbte. Búchali ho tak silno, že ja od hrôzy zdúpnela, čoho sú vôbec vnučky schopné. Pri výsluchu na polícii jej policajti kládol otázky, takže nemala priestor aby všetko mohla povedať. Myslela si, že stačí, keď o tom fyzickom útoku povie na súde.

Svedkyňa S. R. sa vyjadrila, že spoločne s bratom V. W. sú spoluvlastníci rodinného domu, prísluších pozemkov a záhrady na základe darovacích zmlúv od rodičov. Celý problém je v tom, že pani X. W. st. nemá prístupovú cestu k svojmu rodinnému domu a domáha sa prístupu k domu na základe zmluvy o zriadení vecného bremena, na základe ktorého jej takéto právo neprislúcha. Zmluva o vecnom bremene bola uzatvorená z dôvodu, aby vlastníci pozemku parc. č. 214/28 mohli prejsť cez ich pozemky na túto parcelu. Malo ísť len o obrábanie poľnohospodárskej pôdy, nie o stavbu rodinného domu. Touto zmluvou o zriadení vecného bremena nie je vôbec zriadenie žiadnej cesty a právo cesty. Právo cesty môže byť zriadené len ku stavbe, nie ku pozemku ako takému. Účastníkmi stavebného konania neboli a k ničomu sa teda nemohli vyjadriť, ani nič nepodpisovali. Prechádzať cez ich pozemky mohli len dovtedy, kým malo mesto vystavať druhú prístupovú cestu, k čomu sa aj zaviazalo, ale to nespĺnilo a to že cez ich pozemky prechádzali bolo len na ich dobrej vôli. Ona v rodinnom dome trvalo býva. Ku incidentom s X. W. dochádzalo zväčša vtedy, keď ona bola v práci alebo služobne odcestovaná, takže priamym svedkom ani jedného z nich nebola. V minulosti jedenkrát upozornila X. W. ml., keď chcela prejsť cez

ich pozemky aj s nejakým mládencom, že to robiť nemôže. Chlapec odišiel, vrátil sa od bráničky a matka X. si to s ňou bola potom vysvetľovať v práci. Od januára 2018 p. W. aj so svojimi deťmi cez ich pozemky neprechádzajú. Nebola svedkom žiadneho incidentu medzi obžalovaným a jeho vnučkami. Rovnako v čase skutku, ktorý sa mal udiať 06.07.2017, doma nebola a vie o ňom len z rozprávania otca. Domov prišla až na druhý deň, keď už otec bol v nemocnici, odtiaľ sa vrátil 12.07.2017 a keď prišla z práce medzi 16.00 hod. až 17.00 hod., bola ho v jeho byte pozrieť aj s dcérou. Obžalovaný im vysvetľoval a rozprával o tom, ako malo dôjsť ku incidentu, mal oblečené len trenky, takže chrbát mal holý. Hovoril, že ho mali vnučky biť po chrbte a ona si vpravo vzadu v oblasti rebier všimla, že tam má modrinu. Toto aj odfotili, takže tá fotografia vznikla v tomto čase. Na druhý deň ráno išiel otec ku obvodnému lekárovi W. N., ktorý aj toto zaznamenal, je o tom zdravotný záznam aj fotodokumentácia. Keď zomrel jej brat, prestala úplne komunikovať so švagrinou (X. W. st.), ale s neterami bol vzťah stále rovnaký. Povedali im, že môžu k nim kedykoľvek prísť a vždy im pomôžu, keď to budú potrebovať. Dievčatá aj skutočne na návštevy chodili, aj sa vždy vedeli porozprávať. Vzťahy ochladli úplne až po tom, ako začali incidenty s prechodom rôznych cudzích ľudí ku ich rodinnému domu. T.č. sa nestretávajú, ani nie sú v žiadnom kontakte. V celom konaní sa nejedná o dodržiavanie zmluvy o vecnom bremene práve naopak, tá zmluva sa týkala len prechodu k pozemku, nie k domu a napriek tomu boli ústretoví a dovoľovali prechod aj ku rodinnému domu, ale keď sa to začalo zneužívať, zasiahli. Domnieva sa, že došlo ku pochybeniu zo strany polície, keď riadne nepreverili všetky doklady a všetky zmluvy, ktoré existujú, k tomuto konaniu by vôbec ani nedošlo. Každý sa venuje len tomu, že p. X. W. st. tam má postavený dom, ale nerieši sa stále základný problém ohľadne toho, že k nemu nemá prístup. Od spísania zmluvy o zriadení vecného bremena až do 28.03.2017 nebolo p. X. W. st. a jej deťom bránené v pešom prechode cez pozemky a ak bolo bránené, tak len cudzím osobám. Od 18.06.2016 zabránili prejazdu motorovým vozidlom tým, že bola osadená zámka na veľkej bráne. Peší prechod bol stále umožnený.

Prokurátor požiadal, aby mu bolo umožnené prečítať časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 05.06.2017 z dôvodu, že tvrdila, že nebola svedkyňou žiadneho incidentu a z jej výpovede z prípravného konania vyplývajú iné skutočnosti. Z prečítanej výpovede je zrejmé, že 28.03.2017 obžalovaný poškodenú - bývalú nevestu upozornil, že na základe uznesenia súdu má dodržiavať prechod minimálne dvakrát denne, teda dnu a von, tiež im pripomenul, že ak si vyčerpali prechod a chcú realizovať ďalší, majú sa na tom dohodnúť. Viackrát zasahovala polícia, obžalovaný poškodenú zastavil, keď porušila vecné bremeno, teda keď si už prechod vyčerpala a to aj v dňoch 30.03.2017, 31.03.2017, 03.04.2017, 08.04.2017, 10.04.2017, 03.05.2017 a 29.05.2017. Čo sa týka cudzích osôb, týmto neumožňujú vykonávanie práv, ktoré prináležia len vlastníkom. Za takúto cudziu osobu pokladajú aj pošťárku, aj návštevy X. W. st. a jej detí.

Po prečítaní časti je výpovede z prípravného konania uviedla, že to, čo vypovedala dňa 05.06.2017 je pravdou. Pamätala si to a na tej výpovedi trvá, avšak svedkyňou incidentov nebola, vie o tom z rozprávania rodičov a iných príslušníkov rodiny. 28.03.2017 obžalovaný upozornil X. W. st., že cez pozemky, na ktoré sa vzťahovalo vecné bremeno bude môcť prechádzať len dvakrát denne, v ten deň bola privolaná polícia a obžalovanému bolo vysvetlené, že na základe neodkladného opatrenia Okresného súdu Dolný Kubín bolo uložené jej a jej bratovi povinnosť strpieť v nevyhnutnej miere, minimálne dvakrát denne, prechod pani W. st. k jej nehnuteľnostiam. Jej otec - obžalovaný si to vyložil tak, že je to možné len dvakrát denne a podľa nej X. W. st. nemá na prechod cez pozemok jej otca žiadnu zmluvu, ani uzatvorenú dohodu. Obžalovaný teda môže cez svoj pozemok prechody limitovať. Ku bráneniu prechodu došlo zo strany obžalovaného aj 30.03.2017, 31.03.2017, aj 03.04.2017, vie to preto, že vždy bola volaná polícia buď jej rodinou alebo X. W. st. Ďalej to bolo v dňoch 08.04.2017, 10.04.2017, 03.05.2017 a tiež 29.05.2017 lebo aj vtedy bola volaná polícia. Po tomto poslednom dátume X. W. st. dodržiavala to, že môže ku svojim nehnuteľnostiam vstupovať dvakrát, teda raz von a raz dnu a pokiaľ išla viackrát, bolo to cez pozemok suseda, pána N.. Do októbra 2017 bol klud, avšak potom znova došlo k problémom a 06.01.2018 obžalovaný X. W. st. oznámil, že pokiaľ sa s ním nepríde dohodnúť, bránu 07.01. zamkne. Došlo ku hádke a vulgárnym útokom, preto obžalovaný bránu 06.01.2018 uzamkol. Tu svedkyňa nevedela presne uviesť, či to bolo 06.01. alebo 07.01.2018, ale určite to bolo v jeden z týchto dní. X. W. st. s deťmi toto nedodržiavala, stalo sa, že preskakovali cez bránu a vyvrcholilo to konfliktom 29.01.2018, kedy opäť bola volaná polícia a po tomto dátume už X. W. st. s deťmi už chodievala cez pozemok pána N.. Pri jednotlivých konfliktoch svedkyňa prítomná nebola, vie to len z rozprávania rodičov. Jedenkrát ona X. W. ml. zabránila v tom, aby 27.05.2016 cez ich pozemok prešla cudzia osoba. Toto všetko sa týkalo práva prechodu pešo, čo sa týka uzamknutia brány, to bol následok správania sa X. W. st., kedy táto požiadala o vydanie neodkladného opatrenia a

zároveň podala žalobu o zdržanie sa konania voči nej a jej bratovi, čo bolo 27.01.2016, do tohto obdobia žiadne cudzie osoby cez pozemky neprevádzala a nerobila tak ani do 18.04.2016, do pojednávania pred tunajším súdom, ale keďže bola žaloba zamietnutá, zrejme potrebovala nejaký odvolací dôvod a preto začala vyvolávať konflikty. 28.05.2016 zamedzil prístupu cez pozemok jej otec - obžalovaný. Poškodená s deťmi mala zamedzený prejazd motorovým vozidlom od 16.08.2016, od 19.07. do 24.07.2016 mala poškodená problém so zaparkovaným vozidlom dcéry svedkyne a dožadovala sa odstránenia tohto vozidla aj výhražnými listami. 22.07.2016 prešla poškodená svojim vozidlom k rodinnému domu bez toho, aby to oznámila jej alebo obžalovanému a keďže jej dcéra 22.07.2016 s vozidlom odišla, následne obžalovaný zaparkoval svoje vozidlo do dvora, čím chceli dosiahnuť, aby sa poškodená prišla dohodnúť na prechodoch cez jednotlivé pozemky. 23.07.2016 poškodená privolala mestskú políciu, 24.07.2016 štátnu políciu, napriek tomu obžalovaný vozidlo neodparkoval a stálo tam až do 30.07.2016. V tento deň obžalovaný preparkoval vozidlo do humna a do koľají, ktoré sa používali na prejazd vozidlom, osadil kovové zábrany. Išlo o rúrky, ktoré trčali zo zeme a aby ich bolo riadne vidno, osadil do nich ešte kovové koly. V noci z 15.08. na 16.08.2016 X. W. st. túto kovovú zábranu zlikvidovala, ráno zavolali jej rodičia políciu, o čom existuje záznam. Na základe týchto skutočností došlo 16.08.2016 k uzamknutiu väčšej časti brány visiacim zámkom, čo zabezpečil obžalovaný, menšia časť bránky na prechod pešo uzamknutá nebola. Tento stav trval až do 24.01.2017, kedy zámka bola odstránená po právoplatnom rozhodnutí krajského súdu. Keďže sa X. W. st. opäť vyhrážala tým, že ak jej obžalovaný bude stáť v ceste, tak ho prejde, bránu opäť zamkli 10.03.2017 a zámku na ňu umiestnil obžalovaný. 02.05.2017 bola na základe výzvy vtedajšej právnej zástupkyne X. W. st. zámka odstránená. Obžalovaný následne prispôbil mechanizmus otvárania brány tak, že privaril zaistovacia páčku a brána sa bez znalosti tohto mechanizmu nemohla otvoriť. X. W. st. 03.05.2017 ráno túto páčku z brány vytrhla, obžalovaného to nahnevalo a keď prišli netere domov, stál pri bránke a nechcel ich pustiť, tieto zavolali políciu a s políciou prišla aj ich matka, policajti bránu násilu otvorili a obžalovaného odtlačili, takto všetkým trom zabezpečili prechod. X. W. st. sa dožadovala vydania ďalšieho neodkladného opatrenia na odstránenie aj tohto druhého zabezpečovacieho mechanizmu, čo bolo vlastníkom nehnuteľnosti nariadené, napriek právoplatnému neodkladnému opatreniu, ktoré im ukladalo túto povinnosť, ku odstráneniu nedošlo. Stále dôvodili tým, že brána sa nenachádza na ich pozemku a nie sú teda povinní nič odstraňovať. S touto argumentáciou neuspeli, pretože X. W. st. predložila geometrické zameranie, z ktorého vyplývalo, že brána je na ich pozemku. Prebiehala exekúcia a stav bol odstránený až 11.04.2019, kedy došlo ku odstráneniu toho druhého zabezpečovacieho mechanizmu.

Splnomocnený zástupca poškodenej X. W. k výsluchu svedkyne uviedol, že výklad zmluvy o zriadení vecného bremena podal už súd v civilných konaniach a z tohto výkladu nevyplýva, že by vecné bremeno bolo zriadené len na poľnohospodárske účely. Stavebné povolenie na stavbu rodinného domu pre p. X. W. st. a jej manželka bolo vydané 03.11.1998, čomu predchádzala skutočnosť, že 30.06.1998 bol vydaný súhlas príslušného správneho orgánu na vyňatie pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Je teda zrejmé, že v čase, kedy došlo ku uzavretiu zmluvy o zriadení vecného bremena, už oprávnení z vecného bremena vykonávali kroky, aby na predmetnom pozemku mohli stavať rodinný dom.

Svedkyňa I. K. vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, kedy uviedla, že dňa 03.05.2017 vykonávala ako príslušník OO PZ Dolný Kubín hliadkovú službu s kolegom Y. K. a v čase pred 15 hodinou boli vyslaní na preverenie oznámenia na ulicu Zochovu v Dolnom Kubíne, kde mal obžalovaný brániť prejsť svojim vnučkám do domu. Po príchode na miesto bol vo dvore obžalovaný a jeho manželka a pred bránou stáli dcéry X. W.. Rodinu pozná, lebo už v minulosti riešila priestupkové konanie. X. W. povedali, že obžalovaný ich nechce pustiť prejsť k domu. Obžalovaný sa bránil, že dievčatá pustí len vtedy, keď mu bývalá nevesta vráti rígle z bráničky. Neskôr prišla na miesto X. W. a s obžalovaným sa dohadovali ohľadne tých ríglí a keďže už obžalovaný bránu nedržal, poškodená s deťmi prešli k svoju domu a hliadka z miesta odišla. O hodinu boli vyslaní na rovnaké miesto, že znova obžalovaný bráni prechodu poškodenej, ktorá chcela ísť podať trestné oznámenie. Po príchode na miesto vo dvore bol obžalovaný, poškodená a W. W.. Obžalovaný držal vstupnú bráničku aj veľkú bránu svojim telom, vyzvali ho, aby od protiprávneho konania upustil a keďže výzvy neuposlúchol, použili putá, na čo uvoľnil vstupnú bránu, aby sa dala otvoriť. Následne sa zvalil na zem, preto bol predvedený na OO PZ a po podaní vysvetlenia prepustený. Nie je pravdou, že by policajti p. Marettu zhodili na zem, on sám sa na zem hodil a ruku si dal pod seba.

Svedok Y. K. vypovedal, že dňa 03.05.2017 vykonával hliadkovú službu s p. K.. Boli vyslaní na ulicu Zochovu v Dolnom Kubíne a keď tam prišli, bol tam obžalovaný a dievčatá W.. Pán W. nechcel pustiť dnu

do dvora dievčatá a napriek viacerým výzvam to neurobil. Na miesto boli vyslaní dvakrát, obžalovaný sústavne bránil prechodu a tak ho museli predviesť na OO PZ, keďže výzvy neuposlúchol a bránu stále držal. P. W. šikovali, nepamätá si, či spadol na zem.

Z prečítaných svedeckých výpovedí z prípravného konania súd zistil, že svedok B.. X. M. (č.l. 55 spis 2T/57/2018) uviedol, že sa ku skutkom vyjadriť nevie, pretože tam nebol prítomný. Udelil súhlas na výsluch maloletých X. a F. ako svedkov dňa 24.05.2018 a to ako ustanovený opatrovník maloletých detí X. a F. W..

Zo svedeckej výpovede W.. V. E. (č.l. 62 spis 2T/57/2018) súd zistil, že táto ako kolízny opatrovník maloletých poškodených sa pripojila k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody v prípade, že sa táto preukáže.

Zo svedeckej výpovede Y. O. (č.l. 84 spis 2T/57/2018) bolo zistené, že tento pracuje na OO PZ Dolný Kubín a dňa 06.01.2018 vykonával s F. Y. dennú službu. V čase okolo 16.48 hod. boli vyslaní na preverenie oznámenia na ulicu Zochovu v Dolnom Kubíne z dôvodu, že X. W. st. mal obžalovaný brániť v prechode k jej rodinnému domu. Po príchode na miesto tam bola poškodená a jej dve dcéry, pričom sa vyjadřila, že cez pozemok obžalovaného prešla v ten deň jedenkrát a chce prejsť aj druhýkrát, v čom jej obžalovaný bráni. Nakoľko obžalovaný v prechode aj po príchode polície bránil, boli v prítomnosti hliadky bezpečne odprevadené do ich rodinného domu. 07.01.2018 vykonával nočnú službu, opäť s F. Y. a okolo 18.45 hod. na pokyn povereného príslušníka PZ išli odprevadiť domov X. W. st., pretože v ten deň musela preskakovať bránu, keďže obe vstupné brány boli uzamknuté reťazou a zámkom.

Zo svedeckej výpovede V.. W. N. (č.l. 86 až 89 spis 2T/57/2018) súd zistil, že svedok obžalovaného pozná, pretože sú susedia a niekedy v mesiaci januári 2018 bol v spálni, kde bolo otvorené okno a tak počul krik, spoznal hlas obžalovaného a keď vyšiel na balkón videl, že obžalovaný stojí na pozemku pri dome pred bráničkou z vnútornej strany a rukami sácal do X. W. ml., ktorú sa snažil vysotiť z pozemku a kričal, že ona a sestra tadiaľ nemôžu prechádzať, lebo on vlastní jeden meter pozemku, na ktorom právo prechodu zriadené nie je. Na to zareagoval tak, že zakričal z balkóna, aby X. pustil, že jeho meter pozemku sa nachádza pod chodníkom, ktorý je pod verejnou komunikáciou. Obžalovaný reagoval tak, že začal po ňom kričať a nadávať mu, preto odporučil X. W., aby zavolała políciu. Po príchode policajtov vyšiel z domu a vysvetlil policajtom, o aký incident sa jednalo a cez svoj pozemok umožnil X. W. prejsť k jej domu. Konflikty ohľadne prechodu k domu X. W. st. sú už dlhšie, predtým bol tiež svedkom toho, ako obžalovaný bránil prechodu k domu. Keďže je advokát, problém pozná aj z právnej stránky a v roku 2018 bol iba raz svedkom takéhoto protiprávného konania.

Svedok V. N. vo výpovedi v prípravnom konaní (č.l. 90 až 91 spis 2T/57/2018) uviedol, že je susedom obžalovaného F. W. a jeho nevesty. Obžalovaný s manželkou bývajú v dome, ktorý je vpredu a vzadu za ním X. W. st. so svojimi dcérami. Už dlhšiu dobu má poškodená problém so svokrom, pretože jej aj vnučkám zakazuje prechádzať cez jeho dvor napriek tomu, že táto má zriadené vecné bremeno o tom, že tadiaľ môže prechádzať, čo mu poškodená povedala. Viackrát sa stalo, že keď obžalovaný neumožnil poškodenej a jej deťom prechod cez jeho pozemky, súhlasil s tým, aby s deťmi mohla kedykoľvek prejsť cez jeho dvor k svojmu domu, prípadne si voziť nákupy a to aj v čase keď on nie je doma. Viackrát počul obžalovaného kričať, aby poškodená s deťmi neprechádzali cez jeho pozemky, viackrát tam bola aj polícia. Napokon umožnil poškodenej urobiť si bráničku z jeho dvora, aby mohla s deťmi prechádzať nerušene do svojho domu. Odkedy dal obžalovaný na vstupné brány na jeho pozemky zámky, poškodená s deťmi chodíva do svojho domu len cez jeho pozemok. S obžalovaným je ťažká komunikácia, pretože je veľmi konfliktný.

Z výpovede B.. E. J. (č.l. 33 až 36 zo spisu 2T/26/2018) bolo zistené, že ako opatrovník maloletých poškodených sa o skutku, za ktorý je stíhaný obžalovaný dozvedela len pri výsluchu mal. F. W. a maloletej mohla byť činom obžalovaného spôsobená psychická ujma v zmysle strachu o vlastnú bezpečnosť a bezpečnosť svojej dcéry.

Zo svedeckej výpovede Z. N. (č.l. 49 až 50, 308 zo spisu 2T/26/2018) bolo zistené, že obžalovaný je jej susedom a dňa 06.07.2017 okolo 15.00 hod. zaregistrovala príchod hliadky mestskej polície. B. W. sa hádala s obžalovaným a následne na miesto prišla štátna polícia. Večer okolo 19.00 hod. počula plač dieťaťa, preto vyšla von a pred domom videla X. W. ml. ako sedí na múriku a plače. Spýtala sa, čo jej je

a ona odpovedala „naháňa nás, napáda nás a kričí po nás dedo F. W.“. Odporučila jej, aby volala políciu na čo odpovedala, že už volala matke, ktorá je na polícii. Svedkyňa ju preto zobrala dozadu do záhrady a videla, ako hliadka polície beží cez dvor dozadu dvora W.. Medzitým ako bola na mieste mestská a štátna polícia, videla jedenkrát obžalovaného bežať po dvore s vidlami. Na múriku pred domom jej maloletá ešte mala povedať, že F. obžalovaný udrel alebo pichol vidlami, lebo že ona bránila psa. S obžalovaným má zlé vzťahy, stále odtiaľ počuť krik, na miesto chodievala polícia, deťom stále nadáva a háda sa s ich matkou. Je veľmi panovačný a presadzuje si len svoju pravdu.

Zo svedeckej výpovede W. W. (č.l. 59 až 63 zo spisu 2T/9/2018) bolo zistené, že tento v prípravnom konaní vypovedal, že s matkou a sestrami je spolumajiteľom rodinného domu č. 936 na ulici E. v X. N.. K pozemkom pri dome je zriadené vecné bremeno, aby mohli cez pozemok rodičov jeho nebohého otčima prechádzať na svoj pozemok. Otčim zomrel v roku 2010 a dovtedy mohli bez problémov k domu prechádzať. Po smrti otčima sa presťahovali do bytu v Dolnom Kubíne a po roku sa vrátili späť do domu. V dome býval ešte dva roky, ale pre problémy s obžalovaným sa presťahoval. Veľakrát sa stalo, že jemu, matke a sestram nedovolil previezť návštevu cez jeho pozemky, doslova v tom fyzicky bránil, ale aj verbálne útočil na každého. Návštevy nechával stáť pred bráničkou a vyhrážal sa volaním polície. Tiež sa stalo, že niekedy v roku 2015 išiel ráno s priateľkou do domu, kedy manželka obžalovaného čakala za kríkmi s metlou, kričala na neho s tým, že tam nemá čo robiť. Poslednú domu sa snaží do domu nechodiť, lebo vždy sú problémy s prechodom. Obžalovaný vyhodil aj opravára, geodeta, poštaru. Mama inú možnosť bývania nemá, je na tom už psychicky zle, pretože je stále obmedzovaná, nemôže využívať auto, ktoré potrebuje kvôli prácam, keďže okrem hlavného pracovného úväzku chodí aj upratovať po celom meste. Na jeseň nemôžu doviesť uhlie, musia ho vysypať u suseda Kacka a fúrikovať k domu. B. N. toto toleruje. Obžalovaný si zobral do hlavy, že jeho matka a sestry môžu prechádzať do ich domu len raz dnu a druhýkrát von, ak to porušia volá políciu a zarážajúce je, že sa takto správa k vlastným vnučkám.

PhDr. X. M. sa v prípravnom konaní (č.l. 162 až 167, 262 až 266 spisu 2T/9/2018) vyjadril, že ako opatrovník maloletých sa pripája k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody a udelil súhlas na výsluch maloletých poškodených.

Svedok V. W. (č.l. 71 až 72 spisu 2T/9/2018) uviedol, že X. W. st. pozná, sú priatelia, chodí k nej domov, takže mu je známe, aké problémy sú s obžalovaným. Z tohto dôvodu chodievala výlučne cez pozemok p. N.. Obžalovaný ho nikdy nenapadol ani mu nebránil prechádzať cez pozemok len z dôvodu, že sa mu vyhýba a chodí cez susediace pozemky. Čo sa týka poškodenej a jej detí, tak sú veľmi obmedzované obžalovaným a jeho manželkou, pretože si nesmú domov doviest' žiadne návštevy. Z tohto dôvodu odišiel aj syn W. a v dome nebýva. Poškodená si so súhlasom p. N. dala urobiť bráničku cez jeho pozemok, tam sa vozí aj uhlie a nosia nákupy. Stalo sa, že obžalovaný odstabil svoje auto tak, aby poškodená z dvora nemohla vyjsť a neskôr tam nabil koly. Z tohto dôvodu si motorové vozidlo poškodená necháva pri ceste. Keď potrebovala využiť služby geodeta, nevpustil ho na pozemok. Jemu známe, že má existovať rozhodnutie súdu hovoriace o tom, že poškodená s deťmi môže prechádzať cez pozemky poškodeného minimálne dvakrát denne, čo si obžalovaný vložil tak, že je to iba dvakrát. Stráži pri bránke a kontroluje, či prešli raz dnu a raz von a pokiaľ by to malo byť viackrát, volá políciu.

Zo svedeckej výpovede W. V. (č.l. 73 spisu 2T/9/2018) vyplynulo, že poškodenú pozná od smrti manžela, keď bývala istý čas v X. N. na ulici T. a boli susedky. Neskôr sa poškodená presťahovala späť do svojho rodinného domu, pričom svedkyňa ju zo začiatku pravidelne navštevovala, normálne prechádzala cez dvor jej svokrovcov a nebol s tým problém. Obžalovaného nestretávala, jeho manželku vo dvore častejšie a vždy sa slušne porozprávali. Situácia sa zhoršila okolo roku 2015, keď vošli do dvora, lebo chceli ísť ku domu poškodenej, vtedy vybehli zo svojho domu obžalovaný s manželkou a keď už večer chcela ísť domov, obžalovaný prišiel ku bráničke a začal na ňu kričať, že tadiaľ neprejdú. Nechcela robiť problémy, preto prešla cez susedov N.. Kvôli tomuto incidentu už viac poškodenú nenavštívila. Poškodená a jej dcéry sa jej viackrát sťažovali, že takéto správanie obžalovaného stále pretrváva.

Z prehratých obrazovo - zvukových záznamov súd zistil, že mal. X. W. dňa 24.05.2018 (DVD č.l. 81 zo spisu 2T/57/2018) vypovedala, že žije s matkou a sestrou v X. N. na ulici E. XXX. Na pozemky starého otca je zriadené vecné bremeno, pod ktorým ona rozumie právo prechodu a prejazdu. V prechode im obžalovaný bráni tak, že zamyká bránu a to väčšinou už o 12 alebo 13 hodine. Keby cez bránu prešla, tak ju „vysáče“, stalo sa to už dvakrát. Raz to bolo v januári okolo obeda, kedy brána bola otvorená, tak tadiaľ

prešla, ale obžalovaný ju zadržal a odsácal ku bráničke, otvoril bránu a vysotil ju von a bránu zamkol. Bola nútená volať políciu. Keď ju vyhadzuje z dvora, vždy povie, že tam nemá chodiť, že na to nemá právo. Dôvodí tým, že všetko je jeho, ešte že tam má nejaký meter pozemku a vždy spomína, že to má vymerané geodetom. To že ju takto vyhadzoval z dvora videl sused W. N.. Keď zavolala políciu, prišla už aj matka a obžalovaný na ňu kričal. Tiež sa proti mame rozbehol a sotil ju do steny, kde ju držal. Policajti ho potom od matky odtiahli. Druhýkrát to bolo asi v marci a dopoludnia, keď bola brána otvorená, preliezla bránu, lebo jedna bola zamknutá, druhá odomknutá. Nosí so sebou na ochranu aj kaser, ktorý ale nikdy voči starému otcovi nepoužila. Obžalovaný má na dome namontované aj kamery, ale nikdy záznamy nepoužije, keď niečo urobí on. Tretíkrát prechádzala cez pozemok starého otca aj s mamou a sestrou. Sestra išla prvá, obžalovaný ju tiež vysotil a držal bránu až kým neprišla hliadka. Keď oni prechádzali, tak sa proti nim rozbehol a policajti ho zadržali. Od toho času chodíeva aj s mamou a sestrou do ich domu cez susedov pozemok. Vozia cezeň aj rôzne zásoby do domu. Ku skutku, ktorý sa týkal nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. dňa 23.02.2018 na obrazovo-zvukový záznam uviedla, že v predmetný deň išla so sestrou do mesta a boli asi v polovici cesty, keď sestre volal mamin priateľ, že majú pusteného psa. Povedali mu, že ho zatvárali keď odchádzali. Tiež že ku mame do roboty išli policajti a neskôr k nim domov, ale žiaden pes tam nebol. Keď prišli domov videli, že zozadu od ich domu išiel obžalovaný s vidlami v ruke a hovoril, že ešte raz tadiaľ pôjde pes, tak ho tými vidlami prekole. Išli obe domov a suseda im hovorila, že pes bol za plotom a obžalovaný ho dráždil metlou. Keďže pes nikde nebol, sestra ho išla hľadať a mama išla späť do práce. Bola matku odprevať a následne videla, ako obžalovaný vyšiel s vidlami v ruke a vravel, že je vrahyňa, nadával že tade nepôjde a nech si toho psa zatvára. Povedala mu, že pes bol zavretý a že ho niekto musel pustiť. Následne sa s vidlami oháňal tak, že najskôr sácal do mamy, že ju nepustí a keďže mala v ruke mobil, myslel si, že ho natáča, tak sa na maloletú ohnal vidlami a skoro ju udrel nimi do krku, preto zavolala policajtov. Išli čakať ku nim na dvor, kým prišli policajti a mama s nimi prešla cez pozemok obžalovaného. T. so sestrou samé doma, keď sestra počula, že spadli nejaké debničky, tak vyšli von a videli obžalovaného aj starú mamu, že tento mieril na psa vidlami, preto sestra medzi neho a psa vstúpila a psa bránila. Stará mama sa na to pozerala a nič nespravila, preto volala opäť políciu, na čo jej obžalovaný buchol po ruke, mobilný telefón jej spadol na vankúš, na ktorom pes spával. Išla čakať policajtov v čase, keď sa s tými vidlami pretláčali, sestra chcela obžalovanému zabrániť aby ublížil psovi. Snažila sa vidly zachytiť a vykrútiť ich. Po príchode polície jej sestra povedala, že ju obžalovaný zaškrabol tými vidlami a išla na lekárske ošetrenie. Uviedla, že ku obžalovanému nemá žiadne city, nemá ho rada a bojí sa ho. Myslí si tiež, že obžalovaný ju nemá rád, keď ju dokáže odsácať ku bránke.

Z prehratého obrazovo-zvukového záznamu o výsluchu mal. X. W. zo dňa 18.10.2017 bolo zistené, že konflikty medzi obžalovaným a jej matkou nastali po smrti otca, nemal dobrý vzťah ani s jej bratom W., často im nadával. Tiež presne popísala, akým spôsobom sa dá dostať ku ich rodinnému domu a kde na pozemku obžalovaného sú brány. Tiež označila miesto, kde jej matka dala vybudovať bráničku od susedovho pozemku, aby tadiaľ mohli chodiť. Brána je stále zamknutá a kľúče od nej majú len starí rodičia, takže sa cez tú bránu chodiť nedá. Cez pozemok starých rodičov pokiaľ chodievala, tak dvakrát - do školy a zo školy. Bola prítomná aj pri zásahu polície, aj keď za ich asistencie mohli prejsť cez pozemok. Vie o tom, že starý otec so starou mamou darovali dom a pozemky svojim deťom, takže t.č. už vlastníkom pozemkov nie je. Z prehratého zvukového záznamu o výpovedi maloletej svedkyne zo dňa 04.01.2018 (č.l. 283) súd zistil, že svedkyňa bola vypočutá ku obdobiu od 28.04.2017 a svedkyňa sa vyjadrovala ku bráneniu v prechode cez pozemky z dôvodu, že brána bola zamknutá a bolo na nej niečo namontované. Keďže museli ráno prejsť, lebo šli do školy, mama niečo z tej bránky odlomila a zahodila do koša. Keď prichádzali domov, obžalovaný ich nechcel pustiť, pokiaľ nevrátia nejakú železnú súčasť brány, keďže ale smetiari to už odviezli, zavolali hliadku polície, ktorí obžalovanému dohovárali, ona ale nič nerešpektovala a bol agresívny, preto mu policajti dali putá a bránu otvorili. Vtedy aj obžalovaného zobrali so sebou na políciu. Odvtedy sa veľká brána otvárať nedá, dá sa otvoriť len malá bránka. Auto ku nim ale prísť nemôže. Opäť sa vyjadrila ku incidentu so psom a s vidlami a uviedla, že sa bála, aby obžalovaný matke alebo jej niečo neurobil, lebo mal v rukách vidly a myslel si, že by bol schopný im ublížiť. Ku incidentu nebezpečného vyhrážania uviedla (zápisnica o výsluchu zo dňa 07.12.2017), že 06.07.2017, keď prichádzala domov aj so sestrou, obžalovaný kričal, že pes behá po dvore, mal v rukách vidly a vyjadril sa, že keď ten pes tam ešte raz bude behať, tak ho vidlami prepichne. Keď boli na chodníku pri dome obžalovaného, chytil do oboch rúk vidly, vstal si pred mamu, tieto smeroval k nej s tým, že už ju nepustí prejsť. Toto sa udialo okolo 14:00 hod. a keďže s mamou ich obžalovaný nechcel pustiť prejsť, volala políciu. Keď to obžalovaný videl, zahnal sa na ňu a skoro ju trafil do krku, preto rýchlo s mamou prešli na ich dvor a čakali na políciu. Mama odišla s hliadkou polície a ona odišla hľadať psa,

sestra tiež hľadala psa, pes prišiel sám, tak ho uviazala do altánku za ich domom. Potom bol nejaký čas klud, neskôr počula štekať psa, sestra ju zavolať s tým, že obžalovaný je v altánku pri psovi aj s vidlami, keď vyšli von, bol v altánku obžalovaný aj s manželkou, mal v rukách vidly, ktoré čepelami smeroval do tváre psa a „šľuchal do neho“. Sestra si vstala pred psa, aby mu obžalovaný neublížil, chytila vidly za drevenú rúčku a chcela obžalovanému vidly zobrať, ten ju ale odstrkoval a stará mama sa na to pozerala a nič nerobila. Ona chcela zavolať policajtov, vtedy sa obžalovaný na ňu otočil, buchol ju po ruke a mobil spadol na zem. Následne prišli policajti a išli spolu s ňou k sestre, pričom sestra už pred príchodom policajtov jej ukázala, že je zranená a k zraneniu prišla tak, že ju obžalovaný ostrým vidiel zaškrabol, keď sa o ne natáhovali. Na obžalovanom nevidela žiadne poranenie, škrabance ani odreniny.

V prípravnom konaní bol vykonaný výsluch F. W., pričom na hlavnom pojednávaní bol prehratý obrazovo-zvukový záznam, z ktorého je zrejmé, že v súvislosti s bránením v prechode sa toto stalo viackrát, buď ju a sestru alebo aj matku držal pri bráničke a nechcel pustiť do dvora, bolo to aj v jari 2017. Stalo sa, že tiež zabezpečil bránu a dal na ňu reťaz. Keďže nechce vyvolávať konflikty, chodíeva domov cez susedov pozemok. S obžalovaným sa nedá dohodnúť, stále je v presvedčení, že cez jeho pozemky sa môže prechádzať iba dvakrát - tam a späť. Do mája 2017 dokonca niekedy stál s vidlami pri bránke. Matka nemôže prísť motorovým vozidlom ku domu, musí ho mať odstavené na ceste. Raz sa stalo, že mama odlomila privarenú vec na bránke a obžalovaný sa domáhal poobede jeho vrátenia, pričom ich nechcel pustiť cez bránu domov a vec musela riešiť polícia. Viackrát sa stalo, že stál pri bráničke a chcel ich pustiť a dochádzalo medzi ním a matkou ku hádkam. S obžalovaným nemá žiaden vzťah, nerozpráva sa s ním a vyhýba sa mu. Ku incidentu ohľadne nebezpečného vyhrážania sa vyjadrila, že videla obžalovaného ako ide k altánku s vidlami a keďže tam mala psa, volala sestru, nech idú ihneď tam. Keď vybehla von, vstala si medzi psa a obžalovaného, pretože ten išiel na neho vidlami. V tom momente chytila vidly a pretláčali sa o ne a keďže ich obžalovaný nechcel pustiť a ešte viac zatlačil, zaškrabol jej nohu vidlami. Bola tam prítomná aj stará mama, ktorá ale do konfliktu nezasahovala. Sestra vtedy zavolať políciu, obžalovaný jej zhodil mobil na zem a kým prišla polícia, tak obžalovaný chodil po dvore a ako sa ona hádala so starou mamou, tak v jednom momente obžalovaný prišiel k nej aj s vidlami a držal ich kúsok od jej tela. Má za to, že obžalovaný by jej mohol ublížiť, pretože je nevyspytateľný, už v minulosti napr. sácal do matky a udieral ju. Následne ju príslušníci PZ zobrali na ošetrovanie spôsobeného zranenia.

Postupom podľa § 269 ods.1 Tr. por. súd prečítal nasledujúce listinné dôkazy: oznámenie s doplnením a prílohami č.l. 1 až 19, geometrický plán č.l. 33, podanie č.l. 76, správu Okresného úradu Dolný Kubín s prílohami č.l. 83 až 91, správy OO PZ Dolný Kubín č.l. 95 až 108, č.l. 381, 382 až 409, podanie č.l. 117 až 126, sťažnosť č.l. 219 až 220, geometrické zameranie č.l. 251 až 356, oznámenie č.l. 325 až 326, výpis z LV s mapou č.l. 368 až 372, správu probačného a mediačného úradníka č.l. 358 až 359, správu Mesta Dolný Kubín č.l. 373 až 374, správy Okresného úradu Dolný Kubín s prílohami č.l. 375 až 380, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 413 až 414, 815 až 823, odpis z RT č.l. 415, 811, rozhodnutie Okresného úradu Žilina č.l. 771, žiadosť č.l. 809, doklady č.l. 656 až 657, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 6C/750/94 a obsah spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 6C/80/2016, uznesenia o vznesení obvinenia ORP-180/1-VYS-DK-2017 zo dňa 26.4.2017, ORP-516/1-VYS-DK-2017 zo dňa 16.11.2017, ORP-16/1-VYS-DK-2018 zo dňa 14.6.2018. Je nesporné, že uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia sp. zn. ČVS:ORP-180/1-VYS-DK-2017 zo dňa 26.4.2017 sa vzťahuje na obdobie od júna 2016 do 26.04.2017, uznesenie o vznesení obvinenia sp. zn. ČVS:ORP-16/1-VYS-DK-2018 zo dňa 14.06.2018 sa vzťahuje na obdobie od 06.01.2018 do 14.06.2018, a uznesenie o vznesení obvinenia sp. zn. ČVS:ORP-516/1-VYS-DK-2017 zo dňa 16.11.2017 sa vzťahuje na obdobie od 29.04.2017 do 16.11.2017.

Z prečítaného znaleckého posudku na č.l. 420-486 súd zistil, že F. netrpel v minulosti, ani v čase spáchania trestného činu a ani v súčasnosti netrpí duševnou chorobou, či vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. V čase spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie mohol ovládať. V rozpoznávanie a ovládacie schopnosti boli v tom čase zachované. Osobnosť obžalovaného je primerane diferencovaná, adjustovaná, extrovertovaná, vitálna, stenická, zvýšenie egocentrická a kritická voči okoliu, dominantná, tvrdohlavá, rigidná, neústupčivá, striktné trvajúca na svojich presvedčeniach a právach, so zníženou schopnosťou sebareflexie, empatie a schopnosti kompromisu, pričom následkom involúcie u neho dochádza k zvýrazňovaniu týchto povahových rysov. Obžalovaný chápe zmysle trestného konania, je schopný správne a úplne vnímať prežitú udalosť, tieto si zapamätáť a po časovom odstupe ich verne reprodukovat'. V dôsledku dlhodobých a postupne gradujúcich situácií susedských sporov u neho došlo k poklesu tolerancie

frustrácie so zvýšenou dráždivosťou a labilitou afektov. V prípravnom konaní okresný súd opatrením sp. zn. 2Tp/8/2017 zo dňa 07.07.2017 obvinenému ustanovil obhajcu z dôvodu, že boli pochybnosti o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať. Dňa 10.07.2017 bolo súdu doručené plnomocenstvo, ktorým dcéra obžalovaného splnomocnila Mgr. V. J., aby obhajoval obvineného. Následne bolo opatrením zo dňa 24.07.2017 zrušené ustanovenie obhajcu V.. O. z dôvodu, že obvinenému zvolila iného obhajcu jeho dcéra. Obhajca W.. J. sa zúčastňoval procesných úkonov od jeho zvolenia až do 19.09.2018, kedy súdu oznámil, že obvinenému vypovedal plnú moc. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 20.09.2018 súdu oznámil, že sa bude obhajovať sám. V tomto čase už bol vypracovaný znalecký posudok ohľadne duševného stavu obžalovaného, z ktorého vyplynulo, že v čase spáchania skutku mohol obžalovaný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie ovládať, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v tom čase zachované. Nakoľko znalecký posudok bol vypracovaný len v jednej trestnej veci a na okresnom súde sa vedie konanie pod č. 2T/9/2018 pre štyri skutky, ktoré boli postupne spájané na spoločné konanie, bolo potrebné sa zaoberať otázkou, či je potrebné skúmať duševný stav obžalovaného aj voči ostatným trom skutkom, keďže všetky spolu do istej miery súvisia. Z uvedeného dôvodu súd vykonal na hlavnom pojednávaní výsluch znalca MUDr. M. N., ktorý zotrval na záveroch znaleckého posudku zo dňa 27.10.2017 a ďalej uviedol, že sa oboznámil aj s obžalobami zo dňa 23.04.2018, 09.03.2018 a 25.09.2018, pričom všetky skutky sa mali diať v období jún 2016 až do 18.06.2018. Závery znaleckého posudku na základe vedomostí, ktoré znalec má, možno aplikovať aj na toto obdobie, teda, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného boli zachované aj v čase týchto skutkov. Ohľadne schopnosti obžalovaného chápať zmysel trestného konania po 19.09.2018 uviedol, že obžalovaný tak ako v čase posudku, v čase skutkov, tak aj po 19.09.2018 chápal zmysel trestného konania. Z uvedeného dôvodu nebolo nutné vykonávať nové znalecké dokazovanie ohľadne duševného stavu obžalovaného, napokon o tomto súd nemal žiadne pochybnosti počas žiadneho z hlavných pojednávaní, ktoré sa na tunajšom súde viedli, pretože obžalovaný bol absolútne zorientovaný v časových súvislostiach, vo svojej argumentácii, niekoľkokrát písomne uvádzal dôkazy, ktoré mali preukazovať jeho nevinu, opakovane sa vyjadroval, že pozná všetky svoje práva, kládla vyslúchaným osobám konkrétne otázky a okrem námietok týkajúcich sa jeho problémov so sluchom, nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že by nebol schopný chápať zmysel trestného konania, resp. že by nebol schopný náležite sa obhajovať alebo, že by boli dôvodné pochybnosti o jeho duševnom zdraví.

Obžalovaný sa na hlavných pojednávaniach opakovane dožadoval vykonania rekonštrukcie a výsluchu MUDr. N., súd jeho návrhy na doplnenie dokazovania odmietol, nakoľko MUDr. N. nebol prítomný pri žiadnom z incidentov a vykonanie rekonštrukcie skutku nebezpečného vyhrážania obžalovaný nenavrhol po doručení výzvy na vykonanie dokazovania podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Prečinu „Neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru“ podľa § 218 Tr. zák. sa dopustí ten,

- (1) kto protiprávne obsadí alebo užíva dom alebo byt iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu neoprávnene bráni,
- (2) kto protiprávne vnikne, obsadí alebo užíva nebytový priestor iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní nebytového priestoru neoprávnene bráni,
- (3) odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2
 - a) závažnejším spôsobom konania, alebo
 - b) z osobitného motívu.

Závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák. sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 12 Tr. zák. sa viacerými osobami rozumejú najmenej tri osoby.

Objektom trestného činu podľa § 218 Tr. zák. je vlastníctvo domu, bytu alebo nebytového priestoru, pokiaľ ide o výkon niektorých oprávnení spojených s ich vlastníctvom. Za bránenie v užívaní domu alebo bytu treba považovať akékoľvek neoprávnené a podstatné rušenie výkonu užívacieho práva oprávnenej osoby (napr. znemožnením prístupu do domu alebo bytu uzamknutím alebo iným uzavretím a pod.). Oprávnenou osobou je predovšetkým vlastník domu alebo bytu, pokiaľ je zároveň užívateľom. Trestný čin neoprávneného zásahu do práva k domu alebo bytu je prečinom.

Prečinu „Nebezpečné vyhrážanie“ podľa § 360 Tr. zák. sa dopustí ten,

(1) kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu,

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

b) na chránenej osobe,

Chránenou osobou podľa § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa rozumie dieťa.

Dieťaťom podľa § 127 ods. 1 Tr. zák. sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ustanovenie § 360 Tr. zák. poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmysel (§ 15). Tento trestný čin v oboch odsekoch je prečinom. V prípade, že konanie páchatel'a nesmeruje k núteniu iného na konanie, opomenutie alebo strpenie niečoho, no svojim predstieraným vyhrázaním sa inou ťažkou ujmom môže páchatel' u iného vzbudiť dôvodnú obavu, prichádza do úvahy posúdenie takeého konania ako trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. (R 19/2015).

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutom na ich rozhodnutie. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Ku výroku o vine:

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania, aj viacnásobného prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru. Zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania je priamo usvedčovaný svedeckými výpoveďami F. W. ml., a X. W. ml. Poškodená mal. F. utrpela poranenie ľavej stehna - dve odreniny o rozmere 10 cm x 0,2 cm, ktoré boli popísané aj lekársnym vyšetrením zo dňa 06.07.2017 o 20:49 hod. (č.l. 54 spisu 2T/26/2018), pričom už pri tomto lekárskom vyšetrení mal. poškodená uviedla, že bola poranená starým otcom - obžalovaným. Jej výpoveď potvrdila X. W. ml., ktorá podrobne popísala incident, kedy obžalovaný mieril vidlami proti telu jej sestry, o tieto vidly následne zápasili a pri tomto zápase zasiahol sestru vidlami do ľavej nohy. Podľa psychológa bol výsluch vedený v súlade so zákonom, svedkyne vypovedali logicky a plynule, presne popísali akým spôsobom držal obžalovaný v rukách vidly a z jeho konania mali strach, poznajúc jeho povahu, pričom boli presvedčené o tom, že im mohol aj viac ublížiť. Hoci obžalovaný pri skutku, ktorého sa dopustil 06.07.2017 nepoužil priamo slová o tom, že F. W. zabije, prípadne sa jej nevyhrážal ústne inou ujmom, avšak držal v rukách vidly, ktoré obrátil hrotmi proti nej a niekoľko sekúnd ich držal vo vzdialenosti cca 40 cm od jej krku, pričom jej zároveň hovoril, že je „šľanda“ a vyčítal jej, že si otvára hubu, v dôsledku čoho u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, pretože táto pozná jeho prudkú povahu. Súd v danom prípade poukazuje na publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R 19/2015 z ktorého vyplýva, že v prípade, že konanie páchatel'a nesmeruje k núteniu iného na konanie, opomenutie alebo strpenie niečoho, no svojim predstieraným vyhrázaním sa inou ťažkou ujmom môže páchatel' u iného vzbudiť dôvodnú obavu,

prichádza do úvahy posúdenie takého konania ako trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. Obžalovaný sa bránil tak, že vidly v rukách mal iba na svoju obranu proti útočiacemu psovi a že konflikt vyvolala jedna z vnučiek, keď ho udierala do chrbta, pričom on sám utrpel poranenia, a to modrinu a odierku. Tieto poranenia však boli popísané až po príchode obžalovaného z hospitalizácie v nemocnici jeho obvodným lekárom, neboli popísané v rámci vyšetrení počas pobytu obžalovaného na internom oddelení DONsP Dolný Kubín a ani vyhotovená fotografia neobsahuje dátum, podľa ktorého by bolo možné stotožniť, kedy presne k povrchovému poraneniu kože došlo. Obžalovaný napokon žiadal, aby sa na mieste samom vykonala rekonštrukcia, lebo iba tá podľa jeho názoru vysvetlí, k čomu na dvore došlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že opakovane zamietol návrh obžalovaného na vykonanie tohto dôkazu a to z dôvodu zákazu druhotnej viktimizácie (opakovanej traumy a pripomínania prežitej udalosti) maloletých. Pre uznanie viny existuje dostatočná suma dôkazov, ktoré tvoria logický rámec a vzájomne si neodporujú. Súd vyhodnotil výpovede svedkýň - vnučiek obžalovaného ako vierohodné. Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná je aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. Tvrdenia svedkýň sú podporené aj zápisnicou o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby (č.l. 10 spisu 2T/26/2018) zo dňa 06.07.2017 o 19:56 hod., z ktorej jednoznačne vyplýva, že podozrivý (rozumej F. W.) bol zadržaný bezprostredne pri páchaní prečinu nebezpečného vyhrážania, tiež úradným záznamom hliadky PZ zo dňa 06.07.2017 (č.l. 51), z ktorého vyplýva, že po príchode hliadky bola brána k rodinnému domu č. XXXX/XX na ul. E. v X. N. zamknutá a opatrená reťazou, preto ju preskočili a prebehli dvorom, kde pri dome č. 936/ stál obžalovaný s vidlami v ruke a pred ním stálo dievča, ktoré plakalo a kričalo na neho, aby „jej nerobil“. Na mieste samom bol obžalovaný zadržaný.

Zo spáchania viacnásobného prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru je priamo usvedčovaný svedeckými výpoveďami maloletých poškodených, svedeckou výpoveďou poškodenej X. W. st., V. W. N., Z. N. a V. N., ktorí boli priamo svedkami konania obžalovaného v tom, že opakovane bránil poškodeným prejsť cez pozemky patriace k rodinnému domu, ktorého predtým bol majiteľom a to opakovane po dlhší čas rôznymi spôsobmi či už tým, že maloleté vnučky vytlačil z dvora za bránu, prípadne veľkú a malú bránu zamkol a opatril zámkami, prípadne zaparkoval svoje motorové vozidlo tak, aby nebolo možné vozidlom poškodenej z dvora vyjsť. Nepriamo je zo spáchania tohto prečinu usvedčovaný aj príslušníkmi PZ, ktorí ako členovia hliadky vyslaní na miesto pri rôznych oznámeniach vysvetľovali obžalovanému, za akých okolností má rešpektovať rozhodnutie súdu ohľadne prechodu poškodenej a jej dcér cez pozemky, ktorých bol pôvodne vlastníkom a ktorí príslušníci tiež potvrdili, že opakovane za ich asistencie odprevádzali poškodené do ich rodinného domu. Napokon sám obžalovaný nepopiera, že takto opakovane konal, pretože podľa jeho názoru z uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/80/2016 zo dňa 09.09.2016 (str. 348 spisu 2T/9/2018) jednoznačne vyplýva, že právo prechodu z vecného bremena (ktorým je právo prechádzať po zaťažených pozemkoch autom a peši v nevyhnutnej miere za účelom vstupu k nehnuteľnostiam poškodenej), je toto právo koncipované v rozsahu „v nevyhnutnej miere“, čomu zodpovedá to, že poškodení majú právo cez zaťažené pozemky prejsť za účelom prístupu k verejnej komunikácii minimálne dvakrát denne (prejazd dnu a von). Je potrebné uviesť, že podľa zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 16.06.1998 (č.l. 4 spisu 2T/9/2018), ktorú uzatvorili obžalovaný, jeho manželka a S. N. ako povinní z vecného bremena a manželia F. W. ml. a X. W. ako oprávnení z vecného bremena, podľa bodu II. povinní z vecného bremena zriadili vecné bremeno ako spoluvlastníci pozemkov parc. č. 214/12 a 214/18 zapísaných na LV č. 1198 k.ú. W. Z. na predmetné pozemky v prospech oprávnených z vecného bremena, pričom vecné bremeno spočíva v povinnosti vlastníkov zaťažených pozemkov trpieť, aby vlastníci pozemku parc. č. 214/28 mohli prechádzať cez pozemky parc. č. 214/12 a 214/18, a to peši i autom v nevyhnutnej miere za účelom vstupu na svoj pozemok parc. č. 214/28. Za tým cieľom vlastníci pozemkov parc. č. 214/12 a 214/18 „umožníme vlastníkom

susediaceho pozemku parc. č. 214/28 v nevyhnutnej miere, v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne č. 17810442-113-98, prechod cez naše pozemky. Vlastníci pozemku parc. č. 214/28 uvedené právo zodpovedajúce vecnému bremenu prijímame.“ Podľa bodu 3 bolo vecné bremeno zriadené na dobu neurčitú a bezodplatne. Súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/383/2016-82 zo dňa 29.12.2016 (č.l. 82 spisu 6C/80/2016), z ktorého z bodu 12 jednoznačne vyplýva, že v zmluve o zriadení vecného bremena je povinnosť vlastníkov pozemkov parc. č. 214/12 a 214/18 definovaná nasledovne: „Vecné bremeno spočíva v povinnosti vlastníkov zaťažených pozemkov trpieť, aby vlastníci pozemku parc. č. 214/28 mohli prechádzať cez pozemky parc. č. 214/12 a 214/18, a to peši i autom v nevyhnutnej miere za účelom vstupu na pozemok parc. č. 214/28“. V citovanom - rozhodujúcom - zmluvnom dojednaní (čl. II zmluvy), ani v inej časti dotknutej zmluvy zo 16.06.1998 nie je zadefinované oprávnenie vlastníkov zaťažených pozemkov vytvoriť akúkoľvek fyzickú prekážku prejazdu, ohľadne uvoľnenia ktorej pre potreby vlastníka „panujúceho“ pozemku (aktuálne poškodená X. W. a jej deti) budú rozhodovať výlučne oni, navyše len podľa vlastného uváženia. Zároveň (opačne) platí, že zo zmluvných dojednaní nevyplýva povinnosť vlastníka „panujúceho“ pozemku pri každom prejazde (v zmysle dikcie zmluvy prechode autom) žiadať o povolenie prejazdu vlastníkov zaťažených pozemkov. V bode 13 krajský súd konštatoval, že predmetná zmluva o zriadení vecného bremena neobsahuje ustanovenie, ktoré by zodpovedalo výkladu v tomto spore žalovaných, teda S. R. a V. W. (terajších vlastníkov pozemkov parc. č. 214/12 a 214/18), že by vecné bremeno bolo zriadené iba a výlučne za účelom poľnohospodárskeho využitia „panujúceho“ pozemku. Ani z predmetného uznesenia Krajského súdu v Žiline nevyplýva výklad, ktorý v rámci celého prebiehajúceho konania na hlavnom pojednávaní prezentoval obžalovaný, že by právo prechodu, resp. prejazdu bolo iba dvakrát denne, to znamená „dnu a von“, ktoré zrejme nepochopenie zmluvy o zriadení vecného bremena a uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 6C/80/2016-23 malo za následok, že obžalovaný sa dopustil prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pričom takto konal s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. po dlhší čas a s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. na viacerých osobách. Pre rozptýlenie akýchkoľvek pochybností o dátumoch, resp. časových obdobiach predmetného skutku, bola opakovane vypočutá X. W. st., ktorá jednoznačne potvrdila, že protiprávny stav ohľadne zamedzovania v práve prechodu trval od vydaného neodkladného opatrenia o možnosti prechodu minimálne dvakrát (uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín vydané 09.09.2016 a vykonateľné 13.09.2016 - pozn. súdu) doposiaľ, pretože prakticky poškodená s deťmi využíva prechod k svojim nehnuteľnostiam cez susedovu bráničku, ako sa vyjadрила okrem konkrétnych dátumov, ktoré uviedla vo svojich výpovediach, bola s deťmi takmer denne obmedzovaná v pohybe k svojim nehnuteľnostiam. Zavinenie obžalovaného bolo preukázané aj výpoveďou S. R.- dcéry obžalovaného, ktorá mala jednotlivé dni incidentov podrobne zaznamenané a ona sama usvedčila obžalovaného z protiprávneho konania, keď vypovedala, že od vydania neodkladného opatrenia, kedy bolo uložené jej a jej bratovi povinnosť strpieť v nevyhnutnej miere, minimálne dvakrát denne prechod X. W. st. k svojim nehnuteľnostiam, si obžalovaný toto právo vyložil tak, že poškodená s deťmi môže prechádzať cez uvedené pozemky len dvakrát, teda raz von a raz dnu a taktiež podrobne popísala jednotlivé dni, kedy incidenty mala zaznamenané, lebo vždy bola volaná polícia. Podrobne sa tiež vyjadрила k tomu, z akého dôvodu obžalovaný uzamkol bránu, prečo navaril na veľkú bránu zabezpečovací mechanizmus a že tento stav trval až do zásahu exekútora ohľadne odstránenia visiaceho zámku a následne odstránenia zabezpečovacieho mechanizmu (až do 11.04.2019).

Súd zároveň podľa dôkazov prebratých na hlavných pojednávaniach upravil skutkovú vetu aj o popis čiastkového skutku zo dňa 18.10.2017 okolo 12.00 hod., nakoľko tento incident bol popísaný a potvrdený poškodenou X. W. st. pri výpovedi z prípravného konania dňa 18.10.2017 (č.l. 248), kedy poškodená vypovedala, že v tento deň okolo 12:00 hod išla s dcérou F. domov a keď prišli k bránke vedúcej do dvora obžalovaného, pred bránkou vo dvore stál obžalovaný otočený tvárou k bráne, rukou držal uzatvárací mechanizmus a znemožnil im vstup do dvora. Opýtala sa ho, či ich pustí dnu, na čo uviedol, že je tam meter pozemku, cez ktorý nemá právo chodiť a že sa naň nevzťahuje vecné bremeno a z tohto dôvodu ju a dcéry už vôbec nepustí prejsť, ani dvakrát za deň. Privolala hliadku polície, ale ani po ich príchode obžalovaný od bránky neodišiel a nepustil ich dnu. Tento skutok časovo spadá pod obdobie vznesenia obvinenia od 29.04.2017 do 16.11.2017.

Keďže obžalovaný mal svojím konaním naplniť znaky prečinu, súd sa zaoberal materiálnym korektívom, s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zák. Súd posúdil kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Tr. zák. a to spôsob spáchania činu a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný. Obžalovaný úmyselne spáchal viacero trestných

činov, nemožno hovoriť o tom, že by závažnosť prečinov bola vzhľadom na spôsob ich vykonania následky, okolnosti, za ktorých boli spáchané, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a nepatrná. Naopak možno konštatovať, že obžalovaným svojim arogantným správaním a neúctou k cudziemu majetku porušil záujem chránený trestným zákonom nielen na ochrane nerušeného užívania obydlia a majetku osôb, ale aj všeobecný záujem ochrany života a zdravia iných osôb, keď po dlhší čas viacerym osobám neoprávnene bránil v užívaní domu a dňa 06.07.2017 zaútočil vidlami na svoje vnučky.

Ohľadne výroku o vine súd uzatvára, že obžalovaný spáchal skutky uvedené vo výroku rozsudku ako plne trestne zodpovedná osoba, z ich spáchania je priamo usvedčený poškodenými F. W., X. W. st., X. W. ml., S. R., V. W. N., Z. N. a V. N., ktorých výpovede tvorili logickú reťaz, a pokiaľ v niektorých momentoch časové súvislosti si svedkovia nepamätali s úplnou presnosťou, bolo to z dôvodu, že protiprávne konanie obžalovaného trvalo dlhú dobu, ku incidentom dochádzalo pravidelne, niekedy na dennej báze, preto svedkovia si nemuseli pre odstup času úplne presne pamätať dátumy jednotlivých konaní obžalovaného. Výpoveď X. W. st. však nebola žiadnym dôkazom spochybnená, naopak, potvrdená výpoveďou dcéry obžalovaného S. R., ktorá sa podrobne vyjadrila k incidentom, časovým súvislostiam a motívu obžalovaného k takémuto konaniu.

K výroku o treste:

B. § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. d) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že spáchal trestný čin vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

Podľa § 37 písm. h) Tr. zák. priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 287 Tr. por. ods.:

(1) Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 288 ods. 2 tr. por. na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Ku osobe obžalovaného súd zistil, že tento nebol v minulosti súdom trestaný, v roku 2016 bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, kedy sa mal hrubo správať voči susedovi W. N., v roku 2014 bol dvakrát uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči bývalej neveste X. W. st. Z uvedených skutočností vyplýva, že susedské spory sú dlhodobejšieho charakteru, pričom prepukli až do spáchania trestnej činnosti. Obžalovaný je starobný dôchodca, v mieste bydliska nie je bližšie hodnotený. U obžalovaného súd zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti a to podľa § 36 písm. d) Tr. zák., pretože skutky spáchal vo vyššom veku a táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, čo bolo preukázané s poukazom na závery znaleckého posudku W. M. N., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odbor psychiatria a sexuológia zo dňa 27.10.2017, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného sa jedná o extrovertovanú, stenickú, zvýšene egocentrickú, dominantnú, tvrdohlavú, rigidnú, neústupčivú osobnosť, ktorá strikčne

trvá na svojich presvedčeniach a právach so zníženou schopnosťou sebareflexie, empatie a schopnosti kompromisu. Následkami involúcie u neho dochádza k zvýrazňovaniu týchto povahových rysov a následkom tohto procesu u neho došlo k poklesu tolerancie frustrácie so zvýšenou dráždivosťou a labilitou afektov. V praxi to znamená, že vzhľadom k veku a povahovej štruktúre je osobnosť obžalovaného náchylná na afektívne konanie a gradujúce susedské spory majú za následok jeho zvýšenú dráždivosť. Zistil tiež existenciu jednej priťažujúcej okolnosti a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd obžalovanému ukladal úhrnný trest vo výmere osemnásť mesiacov, pričom výkon trestu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu na dva roky. Ohľadne nároku poškodenej na náhradu škody súd rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej X. W. st. titulom náhrady škody sumu 32,20 eur, čo je škoda uplatnená v rámci trestného konania do skončenia vyšetrovania súvisiaca s platením poplatku za zriadenie P.O. BOXU na Pošte 1 Dolný Kubín, nakoľko tento nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas s poukazom na ustanovenie § 46 ods. 3 Tr. por. So zvyškom nároku na náhradu škody súd podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenu odkázal na civilný proces, nakoľko tento nárok vznikol až po skončení vyšetrovania.

S poukazom na všetky horeuvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

v bode 1/ a 2/

- po dlhší čas viacerým oprávneným osobám neoprávnene bránil v užívaní domu,

v bode 3/

- viacerým oprávneným osobám neoprávnene bránil v užívaní domu,

v bode 4/

- inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - dieťaťi,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.